

EL FILL PRÒDIG

(llegir Lluc 15, 11-32)

Un pare tenia dos fills. El més jove li demanà la meitat de l'herència i se'n va anar. Gastà tot de mala manera. Després, malalt i brut, tornà a casa seva, penedit. Son pare el va abraçar, el va besar i va organitzar una festa, perquè havia recuperat son fill.

1. El **fill pròdig** és l'home pecador.
Busca la felicitat en el pecat, i s'equivoca.
No sap qui és, que és fill de Déu.
Si un àliga pensés que és una gallina no volaria.
Sòls Déu dona pau, alegria i amor. *¿Reses?*

2. El **Pare Misericordiós** és Déu.
El fill no sabia que el seu Pare era tan bo.
No el renya: el besa, l'abraça i se'n alegra.
Ara el fill és tan feliç que intenta portar-se millor.

3. Per el Baptisme som fills de Déu.
Déu ens estima, amb un amor incondicional.
Ens estima més que totes les mares juntes.
I ens promet l'herència del Cel.

4. És un Pare infinitament Misericordiós.
Comprèn les teves debilitats, et perdona i t'ajuda.
¿Vas a la Confessió amb alegria?

*Déu Pare celestial, ique n'ets de bo!
Et serviré per amor, no per temor.
Vull donar-te moltes alegries i ser el teu millor fill.
iQuina seguretat saber que m'estimes, encara que falli!*

Sigues un bon fill de Déu Pare